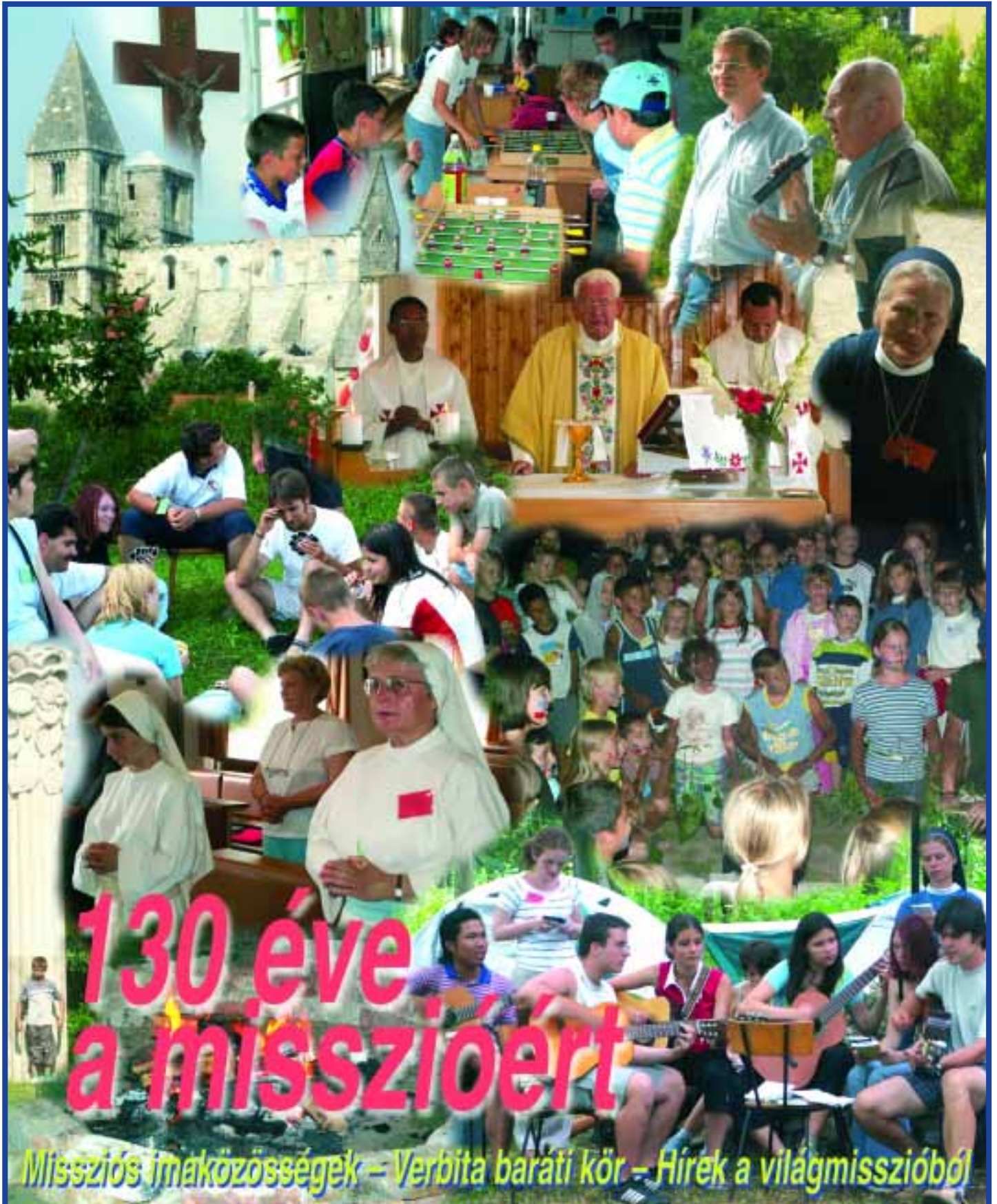

VILÁGPÓSTA

Újfolyam, I. évf., 3. sz.

A verbita missziós szervezetek lapja

2005. ősz

Sok arc, egy szív

Két éve vettem először részt missziós táborban Kőszegen. Akkor még úgy volt, hogy öt éves kortól harmincéves korig gyerekek és fiatalok töltöttünk együtt két csodálatosan mozgalmas hetet. Annyira élménydús volt a tábor, hogy amikor a végén lehevtem a fűben, menten elnyomott az álom...

Nem tudtam még csak elképzelni sem, hogy mivel lehetne ezt túlszárnyalni. Azóta egy nagyon jó újítás is bevezetésre került, mégpedig az, hogy gyerekek és fiatalok külön táborozunk. Idén, amikor megláttam, milyen sok helyről és mennyien jelentkeztek a táborokba, csak ámultam... És lám, nemcsak hogy sikerült az együttlétünk, de talán még több lehetőség is adódott egymást megismerésére. Megtapasztalhattuk, hogy milyen az, amikor sok arc – egy szív! (Hogy húék legyünk két évvel ezelőtti mottónkhoz!)

Mert ez történt: egymásra találtunk, barátságok születtek, és felszabadultan tudtunk egymásnak örülni. Jézus velünk volt, ő tette mindezt általunk! Ha volt is valami, ami döcögősebbre sikerült, jött utána más, ami a vártnál sokkal meglepőbb, élményt és vidámságot hordozóbb volt! Bebizonyosodott: ha együtt akarunk lenni és így előrehaladni, akkor számíthatunk rá, hogy megkapjuk hozzá Isten kegyelmét; legyen az akadályverseny, színes előadás, jelenet betanulása, igeliturgia vagy szentmise, diszkó, laza macarena tánc lovaglással, beavatás a tábortűznél vagy akár jóízű nevetés és persze valakinek a megviccelése (megfogrémézése).

Megtapasztaltam, hogy milyen egy közösség, ahol ő velünk van... remélem, ti is! Mert jövőre találkozunk újra, és ott folytatjuk, ahol abbahagytuk! Sőt! Nem is kell addig várni, mert közeleg a budapesti missziós ünnep, ahol újra együtt lehetünk, addigra már *Remivel* és *Élivel* is, akik visszatérnek hozzánk a nyári otthoni vakációjukból!

Ujhelyi Balázs

Köszönöm, hogy részt vehettem a táborokban, különösen a Kőszegiben, ami számomra felejthetetlen élmény marad. Valahogy teljesen magával ragadta az embert. Úgy érzem, valóban közösség voltunk, amelyben mindenki tudta a dolgát, és a fiatalok sem vonták ki magukat a feladatok alól – ennek élő példája volt *Tamás* (a vak fiú), aki még az akadályversenyen is részt vett velünk, és hozzájárult a csapat sikeréhez.

A mindennapokba való visszarázódás most még inkább lassabban megy, s ezt már idehaza is megjegyezték: „Olyan, mint-ha máshol járnál!”.

A vonaton hazafelé beszélgetve, mindannyian abban reménykedtünk, reménykedünk, hogy a kialakult kapcsolat továbbra is megmarad, és még számos közös élményben lesz részünk.

Remélem, mindannyian szerencsésen hazaértetek, és jut idő némi pihenésre is. További szép nyarat kívánok!

T. L.

A missziós Madonna eddigi vándorlása

A Világposta előző számában adtuk hírül, hogy április 10-én újtára indult a vándor missziós Madonna a missziós imakörök tagsága körében. A szép indonéz faragvány, jellegzetes ferdeszemű ázsiai Szűzanya-ábrázolás *Német László* verbita tartományfőnök adománya az egyre szaporodó hazai imakörök számára. Újtját Fedémesen kezdte, majd Tarnaleleszen folytatta. Az alábbiakban közöljük a befogadó családok nevét időrendben.

Fedémes – *Szabó Istvánné* április 10–13.; *Vincze Ignáczné* 20-ig; *Vincze Miklósné* 22-ig; *Molnár Antalné* 28-ig.; *Molnár Béláné* 30-ig; *Varga Bálintné* május 2-ig; id. *Bajzáth Aladárné* 4-ig; *Szabó Péterné* 8-ig; *Vincze Rudolfné* 15-ig; *Szabó Sándorné* 22-ig; *Erdős Imréné* 23-ig; *Sike Józsefné* 29-ig; *Tóth Ferencné* június 1-ig; *Vincze Gáborné* 4-ig; *Vincze Kázmélné* 8-ig; *Szabó Lászlóné* 11-ig; *Gál Sándorné* 12-ig.

Tarnalelesz – *Kovács Béláné* június 13–15.; *Kovács Emese* 19-ig; *Kovács Józsefné* 23-ig; *Kovács Károly* 27-ig; *Kakukk Ágoston* 30-ig; *Tokaji Károlyné* július 1–5.; *Bozó Illésné* 9-ig.; *Kovács Józsefné* 13-ig; *Kovács Ottóné* 17-ig; *Bozó Józsefné* 21-ig; *Tóth Andrásné* 25-ig; *Kovács Károlyné* 28-ig; *Kovács Ignáczné* 31-ig; *Tóth Miklósné* augusztus 3-ig; *Kovács Gáborné* 5-ig.

MISSZIÓS TITKÁRSÁG, VERBITA MISSZIÓSOK MÁR KÉT HELYEN AZ ORSZÁGBAN:

1223 Budapest, Bajcsy-Zsilinszky u. 3–5. és
9730 Kőszeg, Park u. 1.

Telefon Budapesten: 06-1-424-5668 vagy 06-30-418-9196

Telefon Kőszegen: 06-94-562-205

Honlap: verbita.communio.hu

E-mail: verbita@hotmail.com (Budapest)

missiok@axelero.hu (Kőszeg)

TOVÁBBRA IS VÁRJUK A JELENTKEZŐKET A VERBITA BARÁTI KÖRBE!

Ez imaszövegség Isten országáért már több mint nyolcszáz magyarországi taggal. Nincs felvételi díj. Ha valaki megadja nevét, születési idejét és helyét, valamint postacímét *Halász Lajos* SVD atyának (9731 Kőszeg, Park u. 1., Pf. 74.), akkor ő megküldi a felvételi igazolást az ajánlott, miszsiókért végzendő rövid napi imádságokkal együtt. Ugyancsak küldi neki *Lajos* atya a „VILÁGPOSTA” hírlevelet. Minden hónap 15-én szentmisét ajánlunk fel a tagokért, szándékaikért.

VILÁGPOSTA

A verbita missziós szerzetesek negyedéves hírlevele
E-mail: verbita@hotmail.com (Budapest) • missiok@axelero.hu (Kőszeg)

Honlap: verbita.communio.hu

Ingyenes, katolikus kiadvány,
fenntartása az olvasók önkéntes adományaiból történik.
Isten fizesse meg a legkisebb adományt is!

Felélős kiadó: P. dr. Német László SVD tartományfőnök
Főszerkesztő: Szerdahelyi Csongor

Tördelés: Bukovszki Antal • Korrektor: Selyem Zoltán

Rendi konzulens: Lányi Béla SVD, a Missziós Titkárság vezetője

A szerkesztőség címe: 1223 Budapest, Bajcsy-Zsilinszky u. 3–5.

A szerzők gondolatai nem feltétlenül tükrözik
a szerkesztőség véleményét.

Nem kért kéziratot, fényképet nem küldünk vissza.

Nyomdás: Projekt Nyomda, Kőszeg • Felelős vezető: Varga Norbert
ISSN 1814-6163

Kapcsolatfelvétel a verbita missziósokkal
a Missziós Titkárságon, amely két helyen is elérhető az országban:
1223 Budapest, Bajcsy-Zsilinszky u. 3–5. (Lányi Béla SVD testvér)
9730 Kőszeg, Park u. 1. (P. Halász Lajos SVD)

Telefon Budapesten: +36-1-424-5668 vagy +36-30-418-9196

Telefon Kőszegen: +36-94-562-205

Adományok, miseszövegség befizetése:

11600006-00000000-12713314 • Kérésre küldünk csekket, adóigazolást!

Százharminc éve a misszióért

Arnold Janssen atya vezetésével 130 évvel ezelőtt, 1875. szeptember 8-án ünnepélyes keretek között megnyílt Steylban, Hollandiában, az Isteni Ige Társasága első missziósháza. Az ünnepség szentmisével kezdődött a helyi plébániatemplomban. A korabeli feljegyzések szerint, habár munkanap volt, szép számban jelentek meg a falu lakói és a meghívott vendégek: „A templom jól megtelt.” Az első missziósházat e napon szentelte fel a kerületi esperes Janssen Arnold atya segédletével.

Amikor ezekre a nagyon is szerény kezdetekre gondolok, és arra, hogy ma, 130 évvel később, az Isteni Ige Társasága a katolikus egyház legnagyobb férfi missziós rendje, akkor hálával telik meg a szívem. Hálával a jó Isten iránt, aki a szerény kezdetektől a mai napig szerető gondviseléssel vezeti a rendet.

Hálával gondolok mindazokra a verbita missziósokra, legyenek papok vagy testvérek, akik az elmúlt 130 év alatt teljes odaadással folytatták szent alapítónk nagy művét.

És végezetül hálát érzek mindazok iránt, akik a kezdet kezdetétől imával, anyagi segítséggel vagy erkölcsi támogatással pártfogolták ezt a missziós kezdeményezést.

A verbiták 130. születésnapján csak azt kívánom mindannyiunknak, hogy a mi Istenünk vezessen minket a következő évek során is.

P. dr. Német László SVD
tartományfőnök

*** HÍREK *** HÍREK *** HÍREK *** HÍREK *** HÍREK *** HÍREK *** HÍREK *** HÍREK *** HÍREK *** HÍREK *** HÍREK *** HÍREK *** HÍREK *** HÍREK ***

Fogadalmi ünnep, százharminc éves jubileum

A százharminc évvel ezelőtt, 1875. szeptember 8-án megalapított verbita rend célja a katolikus hithirdetés szerte a világon. Ma is ennek szentelik magukat a rendtagok. Az új jelentkezők alapos képzésben részesülnek. Ennek során a

posztulátus (jelöltidő) után következik az egyéves noviciátus (újonc-idő), majd a rendi képzés, ami papnak készülő rendtagok esetében a teológiai tanulmányokat és a rendre jellemző gyakorlatokat jelent. (Aki missziós testvér szeretne lenni, az szakmájában mélyed el a noviciátus után, illetve bizonyos hittani továbbképzésben részesül.) A képzés végén a rendtag örökre elkötelezi magát Istennek és a társaságnak, a hagyományos szerzetesi fogadalmakkal: szegénység, tisztaság, engedelmesség. A noviciátus és az úgynevezett „örökfogadalmak” között több év is eltelik. Ilyenkor csak egy-egy évre teszik le a rendtagok a fogadalmakat.

Az ilyen ideiglenes fogadalmak letétele hagyományosan szeptember 8-án, a társaság alapításának jubileumi ünnepén történik. Idén a kőszegi missziósházban

hat fiatal verbita szerzetes tesz ideiglenes fogadalmat: Brinkács Krisztián, Laka Remig, Ohoiledwarin Illés, Puskár Tamás, Szabó Alex, Zabos Róbert. Közülük Zabos Róbert már megtapasztalta a távoli Mexikó kihívásait, míg Puskár Tamás az október 15-i világmiszió országos ünnepén kapja meg a missziós keresztet, mellyel a braziliai Amazonia őserdei misszióiban fogja hirdetni Krisztust az indiánoknak. Nagy bátorítást jelent számukra az idősebb generáció példája. Ezen a napon, szeptember 8-án teszi le gyémántfogadalmát Varga Szeráfim testvér (képünkön – írásunkat róla lásd a 11. oldalon), egykori tartományi admonitor és vicerektor, aki most hatvan évvel ezelőtti első szerzetesi fogadalmát újítja meg.

Új verbita szerzetesek érkezése

Magyarország is missziós terület... Míg magyar fiataljainknak szeretnénk megadni az esélyt, hogy távoli missziókban dolgozhassanak az egyházért, a verbita missziósok hazánkat sem szeretnék elhanyagolni. Ezért küld hozzánk római általános rendfőnökségünk külföldi missziósokat. Idén szeptemberben érkezik hozzánk az Egyesült Államokból P. MAGUNG Ferenc (Francis Magung), indonéz származású újmisési verbita atya, aki Chicago magyar templomában töltötte diakonátusi gyakorlatát, és már megismerkedett nyelvünk alapjaival. P. Mészáros Ferenc ma is Indonéziában dolgozó verbita atya keresztezte, ő keltette fel érdeklődését országunk iránt. Szeptemberben még két indiai seminarista is érkezik hozzánk: CHAVVAKULA Lourdu-rajú és MANIACHERRY Siju. (A nagybetűs név a vezetéknevük) Ittlétük első évét nyelvtanulással fogják tölteni.

Szintén messziről érkeznek

Külföldi hithirdetőink anyagi okok miatt csak háromévente mehetnek haza. Sokak által ismert fiatal indonéz rend-

tagjaink, Laka Remig és Ohoiledwarin Illés idén látogathatott először haza. Szép élményekkel gazdagodva, kipihenten térnek vissza a magyar rendtartományba.

Komolyan érdeklődik irántunk

Német László tartományfőnök úr elfogadta Bujdosó Boldizsár Miklós lajosmizsei fiatal jelentkezését, akit őszintén érdekel a missziós szerzetesi hivatás. Boldizsár a Názáret missziósházban lakik majd, és a Sapientia Szerzetesi Hittudományi Főiskolán végzi tanulmányait.

A MISESZÖVETSÉG

tagjaiért, azok különös szándékaira mindennap hét szentmisét mutatnak be a verbita atyák

a világ különböző kontinensein, természetesen a tagokért együtt. A tagok világméretű közösségbe tartoznak, őket a szentmise fűzi össze.

A tagok a miseszövetségi szentmisék kegyelmeiben haláluk után is részesülnek, amikor már senki sem gondol rájuk. Élő szeretteink tudtukon kívül is beírathatjuk.

A miseszövetségbe való felvétellel támogatjuk a missziót.

A tagság személyenként 7000 Ft. Kérésre küldünk csekket.

Tájékoztatást nyújt:
P. Halász Lajos SVD,
Missziós Titkárság,
Szent Imre missziósház,
9731 Kőszeg, Pf. 74.
Telefon: 06-94-562-205

E-mail:
missiok@axelero.hu (Kőszeg), vagy
verbita@hotmail.com (Budapest).

Számlaszám:
11600006-00000000-12713314

Az úton lévők kísérője – a Szentszék szolgálatában

„Látom, a Vatikán edzett embereket alkalmaz” – jegyzem meg, amikor Michael A. Blume verbita atyával az esztergomi bazilika harangtornyának keskeny csigalépcsőjén mászunk a magasba, szép panoráma reményében. Az ősz hajú, intellektuális megjelenésű missziós pap fáradhatatlanul lépked felfelé a magas fokokon, míg előttünk tizenéves fiatalok panaszkodnak, hogy már fáradtak, és még mindig nem látni az út végét.

„Edzettnek kell lennünk – mosolyodik el Michael atya –, mert az Apostoli Szentszék intézményrendszerében hozzánk tartoznak a zarándokok is, akiknek sokszor éppen a cél előtti utolsó kilométerek a legnehezebbek.” Amikor azután elkezd sorolni, mi mindennel foglalkozik az ő részlegük, valóban elcsodálkozom. A zarándokokon kívül hozzájuk tartoznak az elvándorlók, a menekültek, a turisták, a külföldön tanuló diákok is. Emellett ők foglalkoznak a hivatásos utazókkal. Ilyenek a tengerészek, a pilóták, de a cirkuszosok és a mutatóványosok is. Az Apostoli Szentszék szeretné gondoskodását kiterjeszteni a nomád népekre is, illetve azokra, akik évszázadokon keresztül nomád életmódhoz szoktak.

Ezt a sokrétű tevékenységet fejt ki az Elvándorlók és Útonlévők Pápai Tanácsa. A verbita atya az itt dolgozó papok, szerzetesek és világiak között a harmadik legfontosabb tisztviselő.

„Tulajdonképpen igazi missziós feladat ez – magyarázza a szerteágazó munkát P. Michael –, hiszen az általunk gondozott személyekről egyházi vonalon sokan megfélekednek. A matrózok és pilóták kemény legények, lelki gondozásukat illetően sok pap csak lemondóan legyint. És ki foglalkozik a mutatóványosokkal? De egy külföldön tanuló diáknak is nehéz beilleszkedni az ottani hívő közösségbe. Már a romák lelkipásztorkodásával kapcsolatban egyre több erőfeszítést láthatunk. A menekültek, elvándorlók sorsára is kezd felfigyelni az egyházi közvélemény.”

A missziós atyát, az Egyesült Államok szülöttjét életének sok körülménye tette alkalmassá az ilyen természetű szolgálatra. Saját maga is kivándorlók leszármazottja – éppen Magyarországról mentek el édesanyja felmenői. Afrikában volt misszionárius, így megismerte a fekete földrészt, amelyet ma leginkább sújt a menekülsors. Azért is látogatott Magyarországra, mert szeretné megismerni anyai nagyszülei földjét. A Vas megyei Himódról indult útnak a nagyszülő három kisgyermekkel az Újvilág felé. Édesanyja már ott született, nagyanyja második

házasságából. Ugyanígy kivándorlók voltak apja szülei is, csak ők a mai Belgium területét hagyták maguk mögött. Van tehát alap rá, hogy azonosuljon azokkal, akikről gondoskodnia kell, a mai elvándorlókkal.

Michael atya gyermekkorában felfigyelt egy hirdetésre valamelyik gyermekeknek szóló képeslapban. A „Future Priests Club” (Jövendő Papok Klubja) keresett új tagokat. Michael rögtön jelentkezett. Megragadta őt a klub szervezőjének egyénisége. Egy verbita atya volt az illető. Amikor döntenie kellett jövőjéről, akkor papnak jelentkezett. A helybeli plébános nagy csalódására azonban nem az egyházmegyébe, hanem – a missziósokhoz! Az előljárók a rendkívül tehetséges fiatal missziós szeminaristát Rómába küldték. Már kispapként is a Pápai Gerely Egyetem hallgatója volt. 1972-ben szentelték pappá Rómában, majd még két év római tanulás következett. A licenciát megszerzésekor azonban már nagyon hajtotta a vágy, hogy „igazi missziós területre” kerüljön.

Afrikába küldték, Ghánába, ahol a verbita missziósok jelentős szerepet játszanak a helyi egyház életében. „Nagyon megszerettem azt az országot. Rengeteget tanultam az ottani emberektől. Isten jelenlétének tudatában élnék, végtelenül türelmesek és megértők.” Pedig Michael atya „hivatalosan” nem tanúlással, hanem tanítással foglalkozott a Cape Coast-i nagyszeminárium professzoraként.

„Gondoltam, a tanítás színvonalának emelése érdekében megszerzem Rómában a doktorátust is – meséli –, de Isten és a rendtársak másképp döntöttek. Megválasztottak tartományfőnökné! Le kellett mondani a doktorátusról, de a tanításról is... Hét évig végeztem az előljáró nehéz munkáját. Sok új kezdeményezésünk volt. Örülök, hogy én nyithattam meg a Benini Köztársaságban létesített új verbita missziót, ahol később a Magyarországon dolgozó *Joaquin* atya is tevékenykedett.”

Ezt követően került Rómába, és lett Isteni Ige Társasága általános titkára. Az általános titkár feladata az, hogy a társaság legfelsőbb vezetését ellássa információkkal, segítse a döntéshozatalt és a döntések megvalósulását. A Vatikánból keresték meg a rendet, hogy ajánljanak egy tapasztalt verbita munkatársat, aki jól eligazodik a különböző kultúrák között, és ért a menekültek és az elvándorlók ügyéhez. A társaság Michael atyát bocsátotta a Szentszék rendelkezésére. Öt évig volt a menekültekkel foglalkozó titkárság munkatársa. Utána kineveztek másodtitkárnak, vagyis a tanács harmadik legfontosabb tisztviselőjének. Tevékenységének fő célját abban látja, hogy a helyi egyházakban próbálja tudatosítani az elvándorlók és úton lévők iránti gondoskodás fontosságát.

A püspökök el vannak foglalva a saját híveikkel. Hogyan tudja a pápai tanács felhívni a figyelmet az elvándorlók, úton lévők pasztorációjának fontosságára? „Igyekszünk meglátogatni azokat a helyeket, ahol a probléma különösen súlyos – válaszolja Michael atya. – Beszélünk a főpásztorokkal. Találkozókat, konferenciákat szervezünk, mint tavalyelőtt a pilicsabai, roma lelkipásztorkodással foglalkozó kongresszus. Ha sokat mondjuk, ha vezetők vatikáni tisztviselők érkeznek a helyszínre, akkor meghallgatnak és megérteneink minket. Ez a kis lépések politikája.”

És a siker? „Amikor hithirdető voltam Ghánában, sok új megtérő volt, sok új dologba tudtunk kezdeni. Mostani munkámban a sikert másképpen lehet meghatározni. Mióta a Vatikánban dolgozom, csak nőtt a menekültek száma, egyre rosszabbodott a helyzetük. Egyházi szempontból is, hiszen egy háború által tönkretett egyházmegyében elsősorban nem az újonnan jöttekkel fognak foglalkozni. Teréz anyával valljuk: nem a siker miatt dolgozunk, hanem mert ez a helyes út. Mert egy kifosztott, elűzött, tönkretett ember éppen úgy Isten gyermeke, mint bárki más.”

Lányi Béla SVD

VELETEK VAGYOK!

Ezt mondja Krisztus az oltáriszentségben. Hiszem-e? Elindulok-e vele oda, ahol éppen az én tanúságtételemmre van szükség? Talán éppen távoli tájakra, ahol az emberek különösen nyitottak Krisztus üzenetére, de nincs, aki elmondja nekik. Nagyon szegények – de nincs, aki segítsen rajtuk. Azok a férfiak, akik missziós szerzetesként, papként vagy testvérként szeretnék szolgálni az egyházat, kérjük, jelentkezzenek.

Feltétel: 18 és 30 év közötti kor, testi és lelki egészség, teljesítőképesség. Lehetőség nyílik világi missziós önkéntesi munkára is.

Érdeklődni lehet Lányi Béla testvérnél, Názáret missziósház, 1223 Budapest, Bajcsy Zsilinszky u. 3–5. Tel.: 06-1-424-5668 vagy 06-30-418-9196. Info: verbita@hotmail.com. Honlap: verbita.communio.hu

Az Egyház él!

Rekordlétszámmal zajlottak az idei verbita missziós táborok. Helyhiány miatt sok jelentkezőt el is kellett utasítanunk. A július 4. és 9. közötti zsámbéki gyermektábor kétszázötven, a július 25. és 30. közötti kőszegi ifjúsági tábor pedig száznegyven főt fogadott. A nagy létszám ellenére családi hangulatban próbáltuk átérezni azt a küldetést, melyre ma is sokakat hív Isten: a katolikus világmisziót.

„Mi vonzza őket ide?” – kérdezte tőlem egy kőszegi néni, amikor meglátta a körmenetben vonuló fiatalok színes seregét. Hiszen mai elkényelmesedett világunkban a vallást sokan unalmasnak, elavultnak gondolják, a misziót pedig túl kockázatosnak. Ifjúsági táborunk utolsó estéjén körmenetben vonultunk Kőszeg hatalmas plébániatemplomától a hegyen épült miszióházhoz. Elöl, a kereszt mögött ment Tamás, az esztergomi vak

fiatalember, vakvezető kutyájával. Utána az ország különböző részeiből érkezett magyar és roma fiatalok. Egyesek „jó katolikus” családokból valók, mások állami gondozottak. Fiatal szerzetesek, szerzetesnők tarkítják a menetet: fehér bőrűek, de ázsiai arcú, barna bőrűek is. Táborlakók és kőszegiek, szombathelyiek, sőt zarándokok is a távoli Nagyatádról!

„Az egyház él, az egyház fiatal” – a mostani Szentatya szavait az érzi át, aki megismerkedett a misziók világával. A hithirdetők lelkesedése, a Dél üzenete éppen az a személyes, felszabadult vallásosság, amire olyan sokan szomjaznak Magyarországon. Meglepő, hogy mennyire fogékonyak rá a gyermekek, fiatalok.

Mit is érez egy igazi miszionárius a távoli országba érkezése után? Táborunk bevezető napja után feltettük a kérdést: mi is indít valakit arra, hogy hithirdetőként távoli országokba induljon. Hitét szeretné átadni – de szívesen megmérteti magát a helyzetből adódó kihívások, kalandok révén is... A következő napon szembesültünk az új kultúrával, más bőrszínű emberek egzotikus szokásaival. (A magyar romáknak is keresni kell az utat a többségi kultúrához – amint ezt egy romológus szé-

pen elének tárta. Itt mesélte el egy indonéz születésű nővér, hogy mi nehezítette meg európai beilleszkedését.) A következő nap a miszió szociális kihívásairól szólt. Nálunk is vannak szegények, értük élő emberek – de a távoli országokban sincs miszió segítség nélkül, ahogy diavetítések, személyes tanúságtételek ezt elének tárták. Míg a gyermektábor utolsó napján a konkrét misziós munkáról volt szó, addig az ifjúsági tábor utolsó napján négy női szerzetesközösség mutatkozott be.

A táborokban nem csak beszélünk a miszióról, keresztény küldetésünkről. Gyakoroltuk is azt, hiszen

befogadtunk olyanokat, akiket mások gyakran elutasítanak. Kisebbségi származásúakat, állami gondozottakat, enyhén fogyatékosokat. Azért jöhettek el, mert az ország misziós lelkületű plébániái, imaközösségei, hívei összeadták majdnem a teljes élelmiszerkészletet, ami ennyi résztvevőnél nem kevés! Nem az ellátás vagy a programok igénytelensége, hanem a magyar katolikusok bőkezűsége engedte meg, hogy „olcsók” legyenek a táborok. Köszönjük mindazoknak, akik segítettek, akik részt vettek, akik velünk voltak!

L. B.

Míg a kukoricát, más néven a tengerit Közép-Európában főleg takarmányként használják, Latin-

Amerikában évezredek óta alapvető tápláléka a bennszülötteknek. Mexikói ásatásoknál kukoricacsöveket találtak, amelyeket Kolumbusz érkezése előtt 5500 évvel törtek. A spanyolok hozták Európába a kukoricát. Először a Balkánon és Kis-Ázsiában terjedt el, ezért nevezik az olaszok török magnak.

Tortilla nélkül nincs étkezés Mexikóban. Tikasztó forróság van a mexikói Oaxaca egyik bádognyujában. Kívülről a nap, belül pedig a tűz hevíti a levegőt, melyen *doña Lulu* pirítja kerek bádognyuján a palacsintaszerű ételt, melyet itt tortillának neveznek. Lulu gyermekbénulás következtében súlyosan sérült, és az a kenyérkeresete, hogy ízletes tortillákat készít. A mexikóiak számára a kukoricalisztből készített lepény olyan

A tortilla a mexikóiak kenyere

fontos táplálék, mint számunkra a kenyér. Tortilla nélkül nem is ettünk! – szokták mondani.

Az elkészítése igen körülményes. Előző nap egy óra hosszat főzi Lulu a kukoricaszemeket mésszel keverve az üstben. Miután kihűlt, meg kell mosni a kukoricát. A barátnője, *Octávia* kora reggel a puha szemeket elviszi a közeli malomba. Ott vízben megőrlik. Így készen van a tortilla alapanyaga. Ezt a masszát Lulu a tűz mellett kinyújtja, gombócokat formál belőle, ezeket kézzel szétlapítja. A tésztát műanyag terítőre rakja, egy másik fóliával letakarja és nyomtatóval szép vékonyra nyomja. Lulu óvatosan leválasztja a lepényt a fóliáról, még egyszer tenyérrel megformálja, majd sütőlemezen a tűzre teszi. Egyszerre három tortillalepény fér rá a tűzhelyre. Amikor jól meg-

A mindennapi kukorica és

pirultak a lepények, kosárba helyezi őket. Ha megtelt a kosár, *Octávia* elviszi a piacra, hogy eladja. A szép, nagy lepények előkelő asztalokra, művészi tálakra kerülnek, és ízletes húsételek mellé tálalják őket. De szegény házakban is ez az alapvető táplálék, csak ott szerényebb feltételt fogyasztják.

A tengeri Latin-Amerikában a bennszülöttek kultúrájának évezredek óta része, életük alapja, ezért számos nép istenként tiszteli. Az aztékoknál a kukoricaistent *Centeotl*-nak, a zapotékoknál *Cozobin*-ak, a mayáknál *Yum Xacn*-ak neveztek. A mayák hite szerint az ember tengeriből teremtődött. Szent könyvük, a *Popol Vuh* arról tudósít, hogy az istenek az embert először agyagból akarták megteremteni, de túl lágynak bizonyult. Ezután fából kísérelték meg, de az emberből hiányzott a lélek. Ezután sárga és fehér tengeriből alkották meg az embert, vagyis az első ember húsa kukoricamasszából állt.

A régi Peruban tengeriből készített kenyeret használtak annál a szertartásnál, mely az inka birodalom népeivel való összetartozásukat fejezte ki. A déli félteke legrövidebb napján, június 21-én, a Nap ünnepekor kukoricakenyeret mártottak

A tortilla a mexikóiak kenyere

fehér bárányok vérébe, majd a jelenlévő szövetségek jeleként közösen fogyasztották el. A szertartásnál *chichát*, erjesztett tengeri italt fogyasztottak.

A kukorica mind a mai napig áthatja Mexikó kultúráját. Az évszakokat is a kukorica határozza meg. Egyes keresztény ünnepek is a kukoricatermészettel összefüggésben külön jelentőséget kapnak. Szent Kereszt ünnepe május 3-án egyben a tengeri vetésének, Limai Szent Róza ünnepe, augusztus 23-a pedig a betakarításának is az ünnepe.

Latin-Amerikában az a terület, ahol az élelem terem, ahol közösen dolgoznak, közösen imádkoznak és ünnepelnek, szakrális jelentéssel bír. A híres nicaraguai „Misa Campesina” áldozási énekben is halljuk: „Menjünk a Milpához (kukoricaföld), Isten Milpájához. Jézus Krisztus a szeretet aratására hív minket. A tengeriföldek tündökölnék a

Nap fényétől, menjünk a szentáldozás Milpájához.”

A szegények kenyere

A világon a legrégebben termelt gabonaféleség a köles. Közép-Európában a középkorig a nép első számú tápláléka volt. A nagy földrajzi felfedezéseket követően Európába eljutó burgonya és más nemesebb gabonafélék háttérbe szorították. A „szegények kenyere”-ként is emlegették. Ázsiában és Észak-Afrikában még ma is a legfontosabb táplálék. Nagyon igénytelen, kevés vízre van szüksége. Bőséges teremést hoz ott is, ahol más gabonafélék alig élnek meg. Az aranyárga magvakat úgy főzhetjük, mint a rizst, és pempót is lehet készíteni belőle. A kenyérsütéshez más gabonafélével kell keverni. A köles sok zsírt és fehérjét tartalmaz. A tápanyagokban a zab mellett a leggazdagabb. A többi gabonafélével ellentétben a tápértéke az egész magban jelen van, nem csak a külső rétegben.

Kínából hódította meg a világot

Több mint hatezer évvel ezelőtt már természetek rizst Kínában és Thaiföldön. Innen terjedt el egész Ázsiában és a Földközi-tenger vidékén. Az európaiak vitték Amerikába. Ma ötszázmillió tonna rizst termelnek évente, 90 százalékát Ázsiában. A világ lakossága 60 százalékának fő tápláléka a rizs. Százharmincezer fajtája van. Egyes fajtáknak sok vízre van szükségük, más fajták száraz domboldalokon is megélnek. Van olyan, amelyik 2500 méterre a tengerszint felett is megél. A növény egy méter magasra nő meg, és három hónapra van szüksége, hogy beérjen. Aratás után csomókba, kévékbe kötik, szárítás céljából. Kicsépelek és tovább szárítják a szemeket. Ekkor

Ma a tengeri szerte a világon a harmadik leggyakrabban termesztett kultúrnövény, 3000 különböző fajtája van. Az újabb, géntechnikai eljárással kitermesztett tengeri fajták előnye, hogy ellenállóbbak a kártevőkkel szemben, és sokkal nagyobb termést hoznak. Különösen takarmányként használják az állatok számára, de egyre erősödik üzemi felhasználása is. Kiszáradások helyett ma inkább monokultúrás mezőgazdasági üzemekben termesztik. Sokan tartanak azonban attól, hogy a termelés növeléséért folytatott versengés az egészség és a természet kárára válik.

más alaptáplálékaink

tisztítják meg a száraz kalászkóktól. A rizst nemcsak főzve eszik, hanem süteményt, sört és bort, pálinkát is készítenek belőle.

Brazíliából Indonéziáig

A manióka Brazíliából származik, már az európaiak dél-amerikai betelepé-

dése előtt elterjedt Mexikóban és az Antillákon. Portugál rabszolga-kereskedők vitték a XVI. században Afrikába, majd egészen Indonéziáig jutott el. Ma Afrikában, Indonéziában, Latin-Amerikában hatszázmillió ember legfontosabb alaptápláléka.

A manióka 2-3 méter magasra megnövő bokor, levelei hasonlítanak az em-

beri kézhez.

A termés zöld és sárga színű, amikor virágzik. Gömbformára nő meg, az érett gyümölcs 2-5 kg súlyú. A több mint kétszáz maniókafajta keserű és édes ízű fajtákra oszthatjuk fel. Míg a keserű manióka magas linamarintartalma miatt csak főzve fogyasztható, az édes ízű maniókában a mérges linamarin csak a külső rétegben van, ezért meghámozva nyersen is fogyasztható.

ÉRDEKESSEGEK A KERESZTÉNY MISSZIÓKBÓL

(Találkozásaink 2005 őszen)

2005. szeptember 22., csütörtök, 17.00 órákor az Alkantarai Szent Péter- (pesti ferences) templomban (1053 Budapest, Ferenciek tere 9.)

Az indiánok között éltem... — P. ROSTÁS SÁNDOR SVD, a Pápai Missziós Művek országos igazgatója beszél az argentinai indiánok életéről. Magyarországi igazgatói kinevezése előtt közöttük, az őserdőben volt hithirdető.

2005. október 6., csütörtök, 17.00 órákor, a Sapientia Szerzetesi Hittudományi Főiskolán (1052 Budapest, Piarista köz 1.)

Kaland és tanúságtétel az aztékok földjén — ZABOS RÓBERT SVD missziós testvér Mexikóban folytatta a budapesti Sapientia Szerzetesi Hittudományi Főiskolán megkezdett tanulmányait. Sokféle emberrel ismerkedett meg...

2005. október 20., csütörtök, 17.00 órákor a Congregatio Jesu (azelőtt: Angolkisasszonyok) Budapest-Belvárosi Intézetében (1056 Budapest, Váci u. 47., bejárat a Molnár utca felől!)

Akikre büszkék lehetünk: magyar felfedezőink, utazóink — P. TÖZSÉR PÁL SchP, a budapesti piarista gimnázium tanára beszél arról, hogy magyar felfedezők, utazók miként járultak hozzá a távoli földrészek megismeréséhez.

2005. november 10., csütörtök, 17.00 órákor a Budai Ciszterci Szent Imre Gimnáziumban (1114 Budapest, Villányi út 27.)

Missziós internet, internetes misszió — FÜLÖP ÁKOS atya, a www.plebanianet.hu internetes lap egyik gazdája osztja meg velünk tapasztalatait az internet értékeiről, illetve az interneten keresztül közvetíthető értékekről.

2005. november 17., csütörtök, 17.00 órákor az Alkantarai Szent Péter- (pesti ferences) templomban (1053 Budapest, Ferenciek tere 9.)

Verbita egyetem a felkelő nap országában — DR. MÁRKUS GÁBOR közgazdász a verbita missziósok Nanzan Egyetemén tanult Japánban. Ottani élményeiről, tapasztalatairól számol be.

2005. december 1., csütörtök, 17.00 órákor a Sapientia Szerzetesi Hittudományi Főiskolán (1052 Budapest, Piarista köz 1)

Ortodox-katolikus párbeszéd — DR. VÁRSZEGI ASZTRIK OSB pannonhalmi főpát úr látogatást tett Moszkvában II. Alekszij pátriárkánál. Bemutatja az ortodox-katolikus közeledés történetét, fejlődését, esélyeit.

2005. december 15., csütörtök, 17.00 órákor a budai ciszterci Szent Imre Gimnáziumban (1114 Budapest, Villányi út 27.)

Szórakozzanak? — ANDRÁSFALVY JÁNOS szalézi atya nemcsak a komoly pillanatokban szeretné megszólítani az ifjúságot. Igaz-e, hogy szórakozni csak emberi értékeink, keresztény hitünk kárára lehet? Elfogadja-e az egyház a szórakozni vágyást igazi emberi szükségletnek? Mit tehetünk e téren?

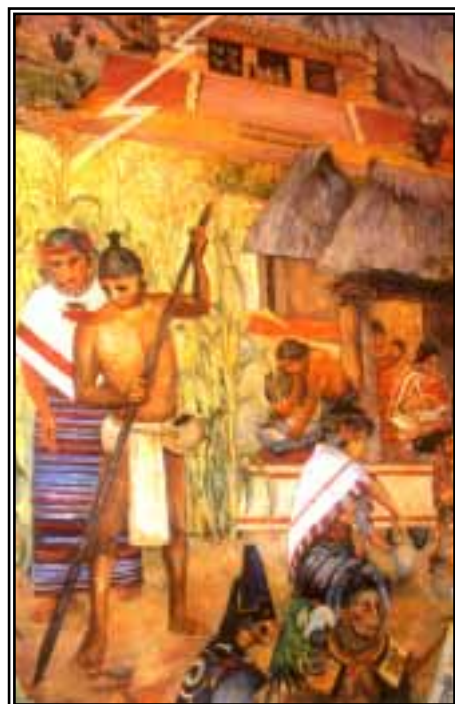
E félévben **nem mindig** pontosan **kéthetente** találkozunk. A helyszínek is változnak. Az eddigi gyakorlathoz hasonlóan találkozásaink időpontjai előzetesen mindig megjelennek az *Új Ember*ben is. Belépődíj nincs! Szeretettel várunk mindenkit!

Dísznövénynek hozták Európába

A burgonya Latin-Amerikából, az Andok hegységből származik, már Krisztus előtt 7000 évvel termelték az indiánok. A spanyolok és az angolok 1600 körül hozták Európába, ahol előbb virága miatt dísznek számított. Csak 1800 körül kezdték táplálkozásra használni. Megkedvelték, és a földművelést is szinte forradalmasította. A parasztok korábban nem tudtak olyan mennyiségű ételmisszert előállítani, mint a krumplitermesztéssel. Így nyílt lehetőségük arra, hogy a földművelés mellett mással is foglalkozzanak. Ma minden földrészen termelik a burgonyát. Kevesebb, mint a világ össztermésének egynegyedét fordítják étkezésre, nagyobb részéből alkoholt állítanak elő, valamint takarmányként hasznosítják hízóállatok etetésére.

P. Franz Helm SVD
Stadt Gottes, 2004. március

Fordította: Becherer András

Iskola a fák alatt – Angolában

Eugenio Mamano másfél évtizede hitoktató egy angolai kisvárosban, N'zetóban. Nős, öt gyermek atyja. Keresztelésre és elsőáldozásra készíti fel a környék fiataljait. Nem közösségi központban vagy iskolában, hanem majomkenyérfák terebélyes lombkoronája alatt.

Több száz gyermek és fiatal ül a fák árnyékában, tekintetik a középkorú férfira irányul, akinek arcát dús, sötét szakáll borítja. A kereszttség felvételére készülők legtöbbször tizenévesek.

Csak azok a szülők kérhetik kisgyermekük keresztelését, akik szentségi házasságot kötöttek. Nem keresztények, vagy akik nem kötöttek szentségi házasságot, gyermeküket csak akkor kereszteltethetik meg, ha elmúlt nyolcéves, és részt vett a hároméves előkészítő hittanon.

A hitoktatás közös imával kezdődik. Mindannyian lelkesen énekelnek és tapsolnak. A hitoktató a későn érkezőket is szeretettel fogadja, de alkalomadtán azt is hangsúlyozza, mennyire fontos a pontosság és a szorgalmas tanulás. A hitoktatás anyagát a hivatalos portugál nyelven adja elő. Az énekeket és az imádságokat a gyermekek váltakozva portugálul és kikongó nyelven éneklnek vagy mondják. A falvakban inkább kikongóul beszélnek, a városban pedig a portugál az általános.

A hittankönyv is kétnyelvű. Az anyag kérdésekből és feleletekből áll, amelyeket a gyermekek kívülről megtanulnak. Ma Eugenio a miatyánkot és a tízparancsolatot ismétli át velük. Még egyszer elmondja a következő találkozás időpontját, majd játékosan folytatják.

Közben újabb csoportok gyűlnek össze a majomkenyérfák alatt. Az oktatásukhoz bizony itt jó szervezőnek kell lenni. Egyszerre nyolc csoporttal foglalkoznak a hatalmas fák árnyékában: énekelnek, imádkoznak, játszanak. És ha elered az eső szombat délután? Akkor elmarad a hittan.

Eugenio leánya, Isabel a nyolcadik osztályba jár, és most készül a bérmeletkezésre. A tizenöt éves lány barátnőjének segít, aki szintén hitoktató, és a kicsinyeket tanítja az imádságokra.

N'zeto városban van gimnázium is, ami nem magától értetődő Angolában. Eugenio anyakönyvvezetőként dolgozik, jól keres, és megengedheti magának – amit Angolában kevesen –, hogy négy gyermekét iskolába járassa. Felesége varrónő. Családja ruházatát nagyrészt ő készíti, de néha szomszédjaitól is

kap megbízásokat. Isabel a bérmeletkezés után szintén hitoktató szeretne lenni. Ezért már most részt vesz a hitoktatóképzésben.

Amikor 1975-ben Portugáliától függetlenné vált az ország, polgárháború robbant ki. Abban az időben, amikor legnagyobb volt a széthúzás, Eugenio családjával a szomszédos Kongóba menekült. N'zetóban most nyugalom van. A szétbombázott házak romjai azonban élő tanúi a közelmúlt tragikus eseményeinek. Az országban itt-ott újra és újra fellángolnak a harcok. A háromórányi járásra lévő Tomboco települést nemrégien megtámadták az „Unita” szervezet lázadói, és felgyújtottak ötven házat. Lakói a hegyek közé menekültek.

Már 18 éve dolgoznak ezen a vidéken a verbiták, igen nehéz körülmények között. A jelenlegi plébános, Joao Musial lengyel atya. Elődje, aki szintén lengyel, néhány évvel ezelőtt terepjárójával aknára futott. Ez a baleset majdnem az életébe került. A közbiztonság hiánya és az időjárás viszonyosságok mellett a malária és az álomkór is fenyegeti az itt élőket. „Csodáljuk a misszionáriusokat – hangsúlyozza Eugenio –, hogy a nehézségek ellenére nálunk maradnak.”

P. Michael Heinz SVD

Fordította: P. Becherer András SVD

*** MISSZIÓS HÍREK *** MISSZIÓS HÍREK *** MISSZIÓS HÍREK *** MISSZIÓS HÍREK *** MISSZIÓS HÍREK ***

Afrika

– az egyház új reménye

XVI. Benedek pápa számára pontifikátusa kezdetén a legnagyobb kihívást a katolikus egyházon belül Európa jelenti, mert miközben minden földrészen növekszik a katolikus száma, az öreg kontinensen e tekintetben stagnálás tapasztalható. Az Egyházi Központi Statisztikai Hivatal által kiadott évkönyv adatai szerint az elmúlt negyedszázadban a katolikusok száma világszerte nagy ütemben nőtt. 1978 és 2003 között 757 millióról 1,085 milliárdra, ami 328 milliót gyarapodást jelent. Leglátványosabb a fejlődés Afrikában. Itt a vizsgált időszakban 55 millióról 144 millióra növekedett a katolikus hívek száma. Európán kívül mindenhol nőtt a hívek összlakosságához viszonyított aránya. Az öreg földrészen,

bár némi számszerű növekedés tapasztalható, de az összlakosságához viszonyított arány negyedszázada és most is 40 százalék körül van. (Zenit)

Jeruzsálem

– II. János Pál pápa emlékére parkot neveznek el

Parkot neveztek el II. János Pál pápáról a Nyolc Boldogság hegyén, ahol Jézus a hegyi beszédet mondta, és emlékbélyeget is kiadtak a tiszteletére. A zsidó állam e gesztusokkal is kifejezésre kívánja juttatni háláját az elhunyt pápának. II. János Pál volt az első katolikus egyházfő, aki meglátogatott egy zsinagógát, és az ő pápasága alatt vette fel az Apostoli Szentszék Izraellel a diplomáciai kapcsolatokat. Szentföldi zarándoklatakor a pápa egy feljegyzést hagyott a Siratófalnál, kérve Isten bocsá-

natát a történelem folyamán a zsidóságot ért üldözésekért. „Reméljük, hogy el tudjuk kötelezni magunkat az igaz testvériség mellett a szövetség választottaival” – írta II. János Pál pápa. (ENI)

Kenya

– Hetvenkét éves korában elhunyt a kenyai nevelés úttörője, egykori garmati katona

A brit családból származó Geoffrey William Griffin kenyai nevelőt sok ezer árva kenyai gyermek atyjának tekintik. Griffin a brit hadseregben szolgált a kenyai Mau Mau felkelés idején, az 1950-es években. Az évtized végén három bádógkunyhóban központot alapított a harci cselekmények miatt árvaságra jutott gyermekek számára. Az intézményből Nairobi egyik legfontosabb iskolája

Imádságos lelkület és jószívűség

vezető. (Idén ment férjhez – és az esküvő hónapjában minden magyar missziós imaközösség imádkozott az ifjú párért.) Ni ki ezt a célt tűzi ki a misszió csákberényi barátai elé: „Kerüljön Isten egész népe közel egymáshoz – az imádság és a missziós hírek által. Még ha távol is élnek egymástól.”

E kis missziós csapatnak az aktivitása nem csak ebből áll. A tettek talajára is lépnek! Különösen sokat tesz a missziós lelkület ébrentartásáért *Mariska néni*, a sekrestyés. Ahogy a falu népe a szentmisére érkezik, megilletődve látom, milyen nagy mennyiségű és sokféle ételt hoznak. A többi imaközösséghez hasonlóan így segítik a nyári missziós táborokat, melyekben majdnem 400 gyermek és fi-

Csákberény... Hol is van? Talán nem is tudjuk mindannyian. Éppen ez a falu titka: nyugalom, csend, vendégszeretet. Szinte holdbéli tájon, a Vértes sziklás hegyein küzdjük át magunkat, mire elénk bukkannak a magaslatok között rejtőzködő falu templomai: a református és a katolikus. Ez utóbbinak verbita missziós szerzetes a lelkipásztorja.

Az esti szentmise kezdetéig *Kalló József* SVD plébános atyával beszélgetünk a templomkertben. Messziről került ide a most 73 éves hithirdető: a román határ melletti Kevermes születte. Most a súlyos paphiánnyal küszködő Székesfehérvári Egyházmegyében apostolkodik. Nem volt lehetősége külföldi misszióba menni, de sokat tud a távoli országokról! Egzotikus helyeken működő rendtársaival a világháló segítségével mai is kapcsolatot tart. Józsi atya meséli, hogy az utóbbi három évben, mióta Csákberényben a missziós imaközösség megalakult, a tagok révén szinte az egész falu belekapcsolódott a missziós életbe. A szombat esti szentmisék után az imaközösségi tagok imaórát tartanak, mellyel háttérrel biztosítanak a külföldön dolgozó magyar és a hazánkba érkező külföldi misszionáriusoknak.

A tizenöt-húsz idősebb hölgyből álló közösséget József atya mellett a fiatal hitoktató, *Schüller Nikolett* tartja össze, mint

atal tudott bepillantani a missziós élet rejtjelmeibe.

Imádságos lelkület és jószívűség – ezek a csákberényi missziós imaközösség legjellemzőbb vonásai. Erre neveli őket a missziós atya, *Kalló József*. A csákberényiek így mutatják meg, hogy számukra fontos a katolikus világmiszió, amely itt kezdődik, a templomkert nagy fájánál. Méltán nevezhetjük őket is misszionáriusoknak.

Zabos Róbert
testvér

*** MISSZIÓS HÍREK *** MISSZIÓS HÍREK *** MISSZIÓS HÍREK *** MISSZIÓS HÍREK *** MISSZIÓS HÍREK ***

lett, mely egész Kenyából fogad szegény fiúkat. Griffin és két társa, *Joseph Gikubu* és *Geoffrey Getur*, egykori felkelők először hét gyermeket fogadtak be. Az azóta eltelt években 12 000 gyermek nevelkedett itt. Ma már évente ezer gyermeket vesznek fel. Griffinnek sikerült egy hasonló központot alapítani lányok számára is. „Köszönjük Istennek, hogy Griffin megérthette a leányközpont létrejöttét is, melyről több mint negyven évig álmodott” – mondotta *Eddah Gachukia*, a leányiskola egyik vezetője. (ENI)

Pakisztán

– **Mohamedán és keresztény költők énekelnek hozsannát II. János Pál pápa tiszteletére**

Tizennyolc költő érkezett Kasurból (Pakisztán), Rómából és New Yorkból a

pakisztáni Gulbergbe, hogy részt vegyenek egy költői esten, melyet a Pakisztáni Nemzeti Katolikus Irodalmi Társulat szervezett az elhunyt pápa tiszteletére. A híres mohamedán költő, *Munir Nizai* több költeményét olvasta fel, melyben a „békéért munkálkodó” pápát dicsérte. (SAR News)

Srí Lanka

– **Az egyházak üdvözlik a kormány és a felkelők békekötését a szökőár áldozatainak közös megsegítése érdekében**

Srí Lanka egyházi vezetői megelégedtségüknek adtak kifejezést annak kapcsán, hogy a kormány és a felkelők békét kötöttek a felkelők által ellenőrzött terület áldozatainak nemzetközi megsegítése érdekében. Ez lehetőséget teremt

arra is, hogy az abbamaradt kibékülési folyamat ismét beinduljon. (ENI)

Dél-Korea

– **Az öngyilkosságok növekvő száma**

Társadalmi változások, gazdasági nehézségeket és az alacsony életszínvonalat okolják az öngyilkosságok megnövekedett számáért Dél-Koreában. Az idősök között több mint ötszörösére nőtt az öngyilkosságok száma az utóbbi húsz évben. A hatvanöt éven felüliek közül 72 öngyilkosság esik 100 000 halálesetre. Az egész népességre számított öngyilkossági mutató ennek a töredéke: tizenöt öngyilkosság százezer halálesetre. Az idős koreaiak nehezen emésztik meg a hagyományos ázsiai család felbomlását. Az idős férfiak másfélszer gyakrabban követnek el öngyilkosságot, mint a nők.

Verbita rendezvényeken, missziós hétvégéken, találkozókon már Magyarországon is feltűnnek a missziós testvérek. Néha szerzetesi ruhában is, a verbita missziósok jellegzetes vérvörös belső borítású fekete övével – a pap rendtagokkal teljesen azonos rendi habitusban.

„Ezek nem papok, nem is kispapok – töprengenek a hívek –, de valahogyan mégis a missziós szerzetesrend tagjai...” Valóban, a szerzetes testvért ugyanolyan fogadalmak kötik a szerzetesrendhez, mint a pap rendtagokat. Szegénységre, tisztaságra, engedelmességre tesz fogadalmat a szerzetes a rend szabályzata szerint. Pappá azonban nem szentelik, hiszen nem liturgikus területen tevékenykedik. Talán éppen ott a legfontosabb a szerzetes testvérek léte, ahol még sokan nem vesznek részt a szertartásokon, de az egyház mégis keresi a kapcsolatot velük. Ilyen a helyzet a missziókban! (Bár ma már Magyarország is kezd missziós területté válni...) Nem félkész papokról van tehát szó, hanem az egyház hagyományában gyökerező, önálló lelki hivatásról.

A testvérek nem félkész papok

Sokan nem tudják, hogy a szerzetesrendeknek nemcsak papi, hanem papszentelés nélkül élő fogadalmas szerzetes testvér tagjai is vannak, és van olyan rend is, amelyik többségében vagy kizárólag testvérekből áll.

A szerzetes testvér papi feladatokat természetesen nem végez, hiszen nincs pappá szentelve. Néhány megszorítástól eltekintve a verbita missziósoknál a társaság teljes jogú tagja. Lelki élete szakmai munkáján át hoz gyümölcsöt, még ha ez a szakma teljesen „világi” (asztalos, orvos, mérnök stb.) is. Bármilyen egyszerű szakma lelkivé tehető, ha szerzetes művelője benne kamatoztatja az eszmények gyakorlásának erejét. Ezért nincs is olyan becsületes szakma, mely ne lenne művelhető szerzetes számára. Olyanok is lehetnek szerzetes testvérek, akik nem tudnak vagy nem kívánnak (a papi munkához szükséges) felsőfokú tanulmányokat végezni. Persze, a magas szintű világi szakmai, esetleg teológiai képzettség sem akadály. Ellenkezőleg, a verbita missziósok ilyeneket is szívesen várnak soraikba. Azt megköveteljük, hogy a jelöltnek legalább érettségije vagy szakmája legyen, hiszen ez a szerzetesi hivatáshoz szükséges emberi érettség fokmérője is.

Az Isteni Ige Társaságában a testvérekre különösen fontos szerep hárul. E missziós rendben a szerzetesek olyan helyen kívánnak dolgozni, ahol az egyháznak még nincs kiépült szervezete, sőt Krisztust is csak kevesen ismerik. Itt nagyon erősek a gyakorlati kihívások. Amikor Fehéroroszországban elkezdünk dolgozni a kommunizmus felbomlása után, szinte csak romba döntött vagy már rég nem egyházi célokra használt templomépületek voltak. Építkezni kellett, de olyan körülmények között, ami Magyarországon elképzelhetetlen. Mindent a nulláról kellett kezdenünk, miközben az állam ellenséges szemmel nézte munkálkodásunkat.

Aki pedig Afrikában kezd el dolgozni, annak sokszor gyógyítani kell, vagy éppen vízvezetékét építeni, még mielőtt az első hívek elmennének a szentmisére... Hogyan is vigyük el szentmisére azt, aki még csak most ismerkedik a hittel, aki azt még nem is tudná értékelni? A missziós testvérek tehát az előzetes evangelizáció fontos munkásai. Lelkiséggel átitatott tevékenységük, fogadalmakkal megerősített egyházhoz tartozásuk révén alapozzák meg a jövődő hívekben azt a magatartást, ami a szentségekből táplálkozó vallási élet alapjává válhat.

Lányi Béla testvér

ÖRÜLÜNK NEKI,

hogy sok segítőkész ember támogatja a misszió ügyét.

Adományok küldésével, a „VILÁGPOSTA” és a Missziós Miseszövetség terjesztésével is lehet segíteni.

Számlaszám: 11600006-00000000-12713314

Kérésre tájékoztatást, csekket, adóigazolást küldünk!

HÁLÁS KÖSZÖNETTEL
a verbita Missziós Titkárság:

P. HALÁSZ LAJOS SVD,
9730 KŐSZEG, Park u. 1., tel.: 06-94-562-205
LÁNYI BÉLA SVD testvér,
1223 BUDAPEST, Bajcsy-Zsilinszky u. 3-5.
tel.: 06-1-424-5668 vagy 06-30-418-9196.
Drótposta: verbita@hotmail.com

Figyelem!

Honlapunk megújult. Látogass el hozzánk!
verbita.communio.hu

Szeráfim testvér hatvanéves jubileuma

Már több éve nem találkoztam *Varga Szeráfim* testvérrrel, mikor a székesfehérvári papi otthon felé indultunk. Mint minden hasonló találkozáskor, most is az úton sok emlék felelevenedett bennem. Bármikor is léptük át a kőszegi missziósház kapuját, ő mindig az első között volt, aki nagy hangunkat meghallva, mosolyogva megjelent, és szeretetteljes öleléssel köszöntött minket: „Isten hozott itthon”. Most sem történhetett másképp. „Istenem, már úgy vártalak titeket!” kiáltott fel, mikor meglátott bennünket; és a megszokott ölelés most sem maradt el.

Minden egyes találkozásnál elgondolkodtam, hogy honnan ered Szeráfim testvér állandó vidámsága, boldogsága és megelégedett mosolya. 1943. szeptember 8-án, tizenhét évesen öltötte magára a verbita testvérek rendi ruháját. Mint sok szerzetes testvérben, őbenne is felmerült a papság gondolata, ezért alapos hivatástisztázásba kezdett. „Sokszor fordultam plébánosomhoz és hitoktatómhoz különféle kérdésekkel, mindig készségesen válaszoltak, hogy egyre világosabban lássam hivatásom. És mikor láttam, hogy barátom is testvérnek jelentkezett, megnyugodtam: nem leszek egyedül.” Csak most értettem meg, hogy

ez lehet Szeráfim testvér életének programja: „nem vagyok egyedül, szerzetesi családban élek, és ezt gondozni kell”.

A háború miatt 1944-ben nehézségekkel kellett szembenéznie a tartományának. Minden fiatal rendtestvérnek haza kellett utaznia. Szeráfim nagynénjéhez ment Csapodra, ahol csak rövid ideig maradhatott, mert leventekorúként be akarták sorozni. Ő nem menekült Nyugatra, hanem amint lehetett, visszatért Kőszegre, és folytatta szerzetesi életét, mely elhatározását meg is erősítette 1945. november 5-én a fogadalmak által.

1951-re már csak a kiskunfélegyházi missziósház tudott fennmaradni, mivel hivatalosan kápolnaként működött, nem szerzetesházként. Ott tett örök fogadalmat, hogy bármilyen nehézség ellenére is Isten és embertársai szolgálatában fog állni. Ez a kötelék a nehéz körülmények ellenére is hatvan éven át sziklaszilárd támpontot jelentett.

Idén szeptember 8-án ünnepli gyémántjubiläumát. Hatvan év telt el azóta, hogy elkötelezte magát az Isteni Ige Társaságában mint missziós testvér. Ez idő alatt, több rendtestvérral együtt, a lehetetlent próbálták megvalósítani: igyekeztek fenntartani a verbiták közösségét az illegálitás évtizedeiben.

Hogyan? „Megtartottuk az ünnepeket. Ügyeltünk rá, hogy ne agglégnyek gyülekezete legyünk – válaszolta az idős testvér. – Egy családot alkottunk, testvérek voltunk. Mindig jó volt együtt lennünk.”

Egyike azon személyeknek, akik évtizedekig azért imádkoztak és dolgoztak, azért próbáltak fenntartani egy apró közösséget, hogy mi, fiatalok most ismét felvehessük a stafétabotot, amelyet a rend betiltásakor kivertek elődeink kezéből.

Szeráfim testvér mellett mindenki ott hon érzi magát. Nemcsak formaiságból, hanem szívéből szólíthatom őt idősebb, de lélekben mindig fiatal testvéremnek. Mosolyával ma is azt mondja, amit utolsó találkozásunkkor: „Jaj, gyerekek, legyetek jók, és minden rendben lesz.”

A növendékek nevében is köszönöm Szeráfim testvérnek, hogy tanít minket: „A legfontosabb, hogy szeretettel forduljunk mindenkihez, csak így építhetjük Isten országát.”

Zabos Róbert testvér

MINDENKIT HÍVUNK A VILÁGMISSZIÓ ORSZÁGOS ÜNNEPÉRE!

Időpont:
október 15-e, szombat

Helyszín:
a budapesti Ciszterci Szent Imre-templomban
(XI. Villányi út)

- 9.00 Köszöntő – *P. Brückner Ákos* ciszterci plébános, *Lányi Béla* verbita testvér)
- 9.15 „A japán misszió” – *P. Béky Gellért* jezsuita gondolatai
- 10.30 Bemutatkozik a „VILÁGPOSTA”, a magyar verbiták hírlevele
- 11.00 Indonéz verbiták koncertje
- 11.30 A nagykanizsai lakásotthon állami gondozott gyermekeinek zenés fellépése
- Ebéd —
- 13.00 Bemutatkoznak a magyar missziós imaközösségek (akik már tavaly bemutatkoztak, azok most plakátot készítenek, az újak pedig néhány szóban mutatkoznak be)
- 13.45 A plébániai misszió a papok és a hívek közös felelőssége! – Beszélgetés a 2005. nyári balatonalmádi plébániai misszióról *Szabó János* plébánossal és *dr. Szabó Tamással*, az Antall-kormány egykori miniszterével
- Szünet —
- 15.00 SZENTMISE (Főcelebráns: *Veres András* püspök, énekel a nádszegi plébánia kórusa)

16.00 Missziós kereszt átadása *Puskár Tamás* Amazóniába induló új verbita hithirdetőnek (*P. dr. Német László* SVD tartományfőnök)

— Szünet —

16.30 „Milyen is a latin-amerikai misszió?” – *Zabos Róbert* SVD testvér

17.00 „Jézus az életemben” – *Eperjes Károly* színművész tanúságtétele

18.00 Plébániai SZENTMISE – Főcelebráns: *P. Madassery Sebestyén* verbita, közreműködik a Felső-krisztinavárosi Énekkar)

19.15 Quo Vadis? – a győrszentiváni plébánia színpadi jelenete

20.00 A roma ember istenkeresése – *Czibak Ottó* romológus

20.50 Zárszó – *P. dr. Német László* verbita tartományfőnök

Utána lehetőség nyílik kiscsoportos beszélgetésre, maximum 22 óráig.

(Az előadók többsége már a nap folyamán, az illető előadás után is rendelkezésre áll azok számára, akiket a téma vagy az előadó különösen megragadott.)

VÁRUNK! A RÉSZVÉTEL INGYENES!

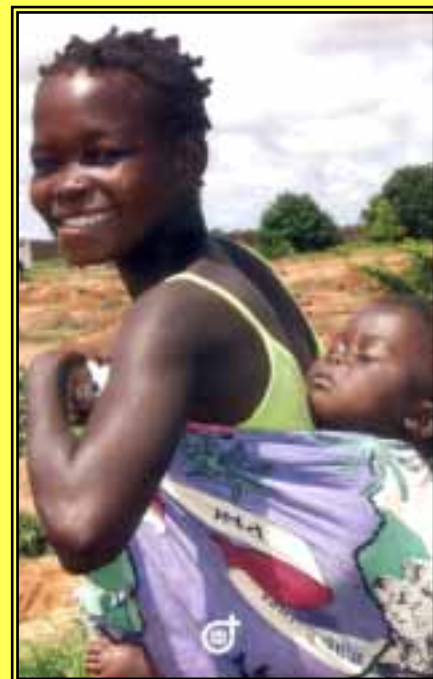
Tájékoztatást ad:
Lányi Béla verbita testvér
tel.: 06-30-418-9196, 06-1-424-5668,
e-mail: verbita@hotmail.com)

Vége a nyárnak, kezdődik a munka, a tanulás!

De azért még időzünk el a nyár szép élményeinél! Például a verbiták nyári missziós táborainál, Zsámbékon és Kőszegen.

Íme, egy kis ízelítő az ottani hangulatból!

KÉPES MISSZIÓS FALINAPTÁR

Megvásárolható:
Verbita Tanulmányi Műhely
könyvesbolt,
9730 KŐSZEG, Fő tér 9.
(Ára a helyszínen: 500 Ft,
postai kézbesítéssel 650 Ft)

Megrendelhető:

– telefonon: 06-94-562-205,
06-1-424-5668, 06-30-418-9196

– levélben: Máté Éva,
9730, Kőszeg,
Szent Imre missziósház,
Park u. 1.

– drótpostán
palanca@axelero.hu vagy
verbita@hotmail.com

Megrendelés után csekket küldünk, az összeg befizetése után érkezik a naptár.

Eredeti áron, azaz 500 Ft-ért rendelhető meg a falinaptár azok részére, akik a 2005. október 15-i missziós ünnepen (Budapest, Villányi úti ciszterci templom) veszik át. Az összeg befizetése után felretesszük a naptárt. Ott a helyszínen is 500 Ft-ért lesz kapható, a készlet erejéig!